

[Lønger]

Men centrene skal være videnopsamlende til hjælp for andre grupper i sundhedssystemet. Alternative rådgivninger er i dag et godt eksempel på, hvordan man kan inrette dem, og de alternative rådgivninger anerkendes jo stort set af alle, men nogle gange står de magtesløse, og centre som foreslået af SF ville være en hjælp til dem. Det er ikke noget alternativ til rådgivningerne, men en hjælp til de eksisterende og meget bredt anerkendte rådgivninger, som vi har i forvejen.

Derfor mener vi ikke, at SFs forslag på nogen måde er i modstrid med det nuværende system, men et nødvendigt supplement, som kan gøre, at flere mennesker, som har seksuelle problemer og har brug for at få dem løst, også vil have en reel mulighed for at få det.

Alice Faber (SF):

Jeg vil gerne sige tak for modtagelsen, først og fremmest tak for den forståelse, som jeg mener fandtes hos alle ordførerne for dette problem, som vi gennem dette forslag har prøvet på at komme med løsningsforslag til. Problemet er så, hvordan dette problem skal løses. Det virker ikke, som om vi sådan lige umiddelbart kan blive enige om det.

Jeg synes, der er noget, der tyder på, at man ikke har forstået, hvor vigtig den sammenhæng er, som er i forslaget mellem behandling, forskning og undervisning. Det er en sammenhæng, som er utrolig vigtig. Hvis man skal have mere undervisning, skal man vide, hvad det er, men underviser i, og den undervisning er funderet i forskning på området. Det, som de sexologiske læger, de praktiserende læger, psykologer og socialrådgivere, som er ude for folk, der har sociale problemer, beklager sig over, er, at de ved for lidt. De ved ikke, hvordan de skal behandle specielt de meget alvorlige problemer.

Når hr. Svend Heiselberg varmt går ind for, ja, vistnok både frivilligt kursusfag og obligatorisk kursusfag – jeg forstod hr. Svend Heiselberg sådan, at han godt ville gå med til, at det skulle være obligatorisk – nytter det ikke noget, hvis der ikke er nogen til at undervise i det og nogen til at forske, så der er noget grundviden på området. Det er den grundviden, vi har så utrolig meget behov for, og på baggrund af, at vi mangler den

grundviden, er der så mange fordomme om dette her.

Derfor er det mange gange så svært for de mennesker, som har seksuelle problemer, at gå op til deres praktiserende læge og snakke om dem, og jo mere komplicerede problemerne er, jo mere underlige føler de sig, og jo mindre tør de gå op og snakke med lægen om det. Og hvis det er en læge, der selv har en hel masse fordomme, tør han jo slet ikke snakke med de mennesker om det.

Der er et stort behov for mere specialviden, for mere forskning og for mere undervisning på området; det vil jeg gerne meget understrege.

Jeg vil så gå over til at svare på de forskellige ordføreres indlæg og sige tak til ministeren for hendes store forståelse for problemet. Jeg synes, man kunne mærke på indenrigsministerens indlæg, at hun er klar over, at der virkelig er problemer på dette område, men jeg synes igen, at indenrigsministeren ligesom nogle af ordførerne går ud fra, at man kan lave forskning alle vegne på baggrund af den behandling, som sker nu, men som er utilstrækkelig. Der sker forskning på rigshospitalet, men rigshospitalet kan ikke dække hele landets behov, og det er derfor, vi har foreslået, at vi laver disse centre på undervisningshospitalet, hvor der uddannes medicinere.

Men jeg beklager selvfølgelig, at indenrigsministeren ikke kan støtte forslaget, som det ligger her. Jeg har en fornemmelse af, at indenrigsministerens problemer med amter og kommuner spiller ind i denne forbindelse, og det er selvfølgelig ærgerligt for de mennesker, som har disse problemer, for det har de nok meget lidt forståelse for, hvad der ikke er noget at sige til.

Jeg vil gerne sige tak til fru Hanne Andersen for den meget positive modtagelse, forslaget fik.

Fru Lizzie Lichtenberg var ligesom hr. Svend Heiselberg inde på, at det kan de praktiserende læger klare. De praktiserende læger siger, de ikke kan klare det, og der er nogle meget store modsætninger mellem de ting, der kommer frem her, og det, der kommer frem fra dem, som arbejder med problemerne.

Fru Lizzie Lichtenberg var også inde på, at samlivet ikke kun må være teknik, og her synes jeg netop, at vi med vores forslag prø-